

Februāris, 2019 Nr. 2(69)

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

“Kristus ir Gaisma visām tautām un Viņa svētās Baznīcas slava!”

Mani dārgie dzīvību velkošie draudzes locekļi! Esiet mīļi sveicināti un Kristus gaismas apgaismoti! Ar degošām pasvētītām svecītēm rokās 2. februārī mēs garīgi devāmies Gaismas procesijā mūsu mazajā sv. Krusta kapelā, šoreiz ar Lūkas evaņģēlija Dziedājumu pavadot prāvestu īsajā gājienā pa brīvo vidusdaļas laukumiņu. Droši vien vairākiem atausa atmiņā skaistais Gaismas procesijas gājiens mūsu sagrautajā dievnamā, kurā visa draudze ar degošām svecēm rokās varēja doties pretī Kristum — pasaules Gaismai, līdzīgi kā Vecās Derības Simeons un Anna. Bet domāju, ka šāda nostalgija ātrāk atgriezties atjaunotajā dievnamā vēl ilgu laiku apciemos mūsu sirdis, kamēr Svētā Gara gaisma neapgaismos izklīdušo draudzes locekļu augstprātīgos prātus un vienaldzīgās sirdis, lai tie atgrieztos un saliedētos draudzes iekšējā dievnama atjaunošanā. Kamēr tas nenotiks, laikam veltīgi ir cerēt, ka mums nauda nokritīs kā sniegs no debesīm, kas tik skaisti pārklāja zemi sv. Mises laikā Sveču dienā. Kā esam sapratuši, realitāte ir diezgan skaudra — neviens bagātnieks no malas mums nepalīdzēs ar finansēm, tās ir jāmeklē tikai mums pašiem. Bet pie pašreizējās situācijas ar 40-50 draudzes locekļiem svētdienu dievkalpojums līdzekļu sakrāšana dievnama glābšanas darbiem būs ilgs un garš process. Ir rūgti domāt par visām tām izklīdušajām draudzes avīm, kuras tagad uztur kaimiņu dievnamus, bet savu draudzes dievnamu ir atstājuši likteņa varā, uzlikdami visu slodzi uz to pleciem, kuri ir palikuši cīnīties par savas draudzes izdzīvošanu un ar lielu patriotismu un mīlestību turpina uzturēt šo seno un vēsturisko draudzi, kas no 1936.-1996. gadam bija vienīgais katoļu dievnamas un garīgais centrs visā lielajā Ogres rajonā.

Šķiet, ka par mums visi ir aizmirsuši, tad mums par sevi ir jāatgādina, ka mēs vēl esam dzīvi un cīnāmies, lai pastāvētu. No vairākiem priesteriem esmu dzirdējis līdzjūtīgus izteicienus, ka drīz Lielvārdes draudze nomirs dabiskā nāvē, ka nav jēgas atjaunot sagrauto baznīcu, labāk uzcelt jaunu utt.

STOP!!! Mēs vēl esam dzīvi un darbojamies tik, cik esam spējīgi šādos apstākļos! Katru darba dienu sv. Misē piedalās ap 10 (+-) cilvēku, dažreiz pat 16-18. Vai visās citās Latvijas lauku draudzēs ir labāka situācija ar dievkalpojumu dalībniekiem? - diez vai, jo daudz kur

svētdienās un pat lielajos svētkos nav to desmit dievlūdžēju. Kad kalpoju Īrijā un braucu 3 stundas ar vilcienu no Dublinas uz tālo Limeriku un Korku, tad es būtu bijis ļoti laimīgs, ja uz Sv. Misi atbrauktu tie 10 tautieši, bet citreiz bija tikai 4, kamēr Limerikā vairs nebija pat viens, kas atrastu laiku atbraukt sestdienas vakarā uz sv. Misi latviešu valodā. Bieži materiālisma žilbinošā gaisma aptumšo cilvēku gara acis, un viņi vairs neredz pestīšanas ceļu, kas ved pie Dieva, jo iet sātana stabules skaņu virzienā uz elli, kuras vilinošā un prātus rībinošā gaismas mūzika ir redzama un dzirdama jau pa lielu gabalu.

Protams, tur, kur ir vairāk draudzes locekļu un jaunu cilvēku, ir arī lielākas iespējas rīkot dažādas aktivitātes un pasākumus, kas “pievilinātu” cilvēkus nākt uz draudzi. Lielāka daļa ir pārliecināta, ka pie visa vienmēr ir vainīgs priesteris, kuram vienam viss ir jāorganizē un jādara, bet mums jāatnāk uz visa gatava kā teātrī, lai noskatītos uzvedumu un to novērtētu ar “ok” vai “fui”. Mīļais draugs, bet ko tu personīgi esi izdarījis savas draudzes labā, lai varētu ar gandarījumu pateikties Dievam par savu personīgo ieguldījumu draudzes dzīvē, nevis visu apspļaut un izplatīt tikai negatīvo par savu draudzi un tās ganiem? Padomā par to labi, pirms saplosi vai izmet miskastē šo avīzīti! Bez jums, dārgie draugi, un jūsu līdzdarbošanās prāvesti nebūs spējīgi ilgstoši noturēt draudzi līmenī, jo viens nav cīnītājs kaujas laukā. Tikai visiem kopā sanākot un darbojoties, mēs varam atjaunoties iekšēji un kļūt par stipru draudzi, kas prot un mīl lūgties un strādāt.

Pirms gada notika draudzes dažu aktīvistu sapulce, kurā tika izteiktas vairākas idejas un izskanēja ierosinājumi, lai paceltu mūsu mazo draudzīti. Bet diemžēl daudzas labas idejas arī palika tikai vēlmju līmenī. Kāpēc? Kas atkal pie tā būtu vainīgs, vai ierastais grēkaczis? Domāju, ka sērkokociņa efekts šādos gadījumos nedarbojas, jo, kad viens sērkokociņš, kas uzliesmo pie aizdegšanās, ātri arī izdeg, tad steidzami ir jāaizdedzina otrs, trešais un vairāki citi sērkokociņi, lai būtu gaisma. Tāpēc ir vajadzīgi vairāki sērkokociņi un pat veselas kastītes, lai neaptrūktos šīs labās gribas nepārdegt, kad pēc aizdegšanās savā labajā gribā tu konstatē, ka dedz tikai viens pats... Un tomēr gribētos iedrošināt arī tos dažus draudzes “sērkokociņus” nezaudēt dūšu un turpināt degt un aizdegties, lai iedrošinātu degt arī pārējos, kuri ir izdzisuši un pārdeguši savā labajā gribā kalpot

Dievam mūsu draudzītē. Mēs nepretendējam būt liela draudze, bet ļoti gribētu kļūt par “ģimenes” draudzes modeli, lai neviens te nejustos kā svešais un liekais. Un pa šiem gadiem mēs mācījāties un turpinām mācīties kļūt un palikt par draudzes ģimenes locekļiem. Kaut kas labs noteikti ir arī sanācis, neskatoties, ka vienmēr atradīsies tādi, kas boikotēs un nepieņems šo modeli, gribēs palikt pie vecā “neaiztiec mani” tradicionālā draudzes modeļa, kur prāvests liek mieru tautai ar savām iniciatīvām un visu izdara pats ar dažiem saviem līdzstrādniekiem. Diemžēl tāds modelis ir lielākai draudžu daļai, jo tas ir ērtāks veids kā “apkalpot” Dievu un netraucēt savu laicīgo dzīvi. Būt par aktīvu un darbīgu draudzes locekli — tas ir liels upuris, kuru reti kurš ir gatavs uzņemt, jo tas bieži ir saistīts ar kompromisiem mājās, ģimenē, darbā, sabiedrībā. Nereti tas var būt saistīts pat ar vajāšanām un represijām no tuvinieku puses, kad liek izvēlēties vai ģimeni, vai draudzi. Izdarīt pozitīvu izvēli ir grūti, tāpēc daudziem nepietiek spēka un labās gribas cīnīties un nepadoties, lai atgrieztu pie ticības un draudzē arī savus atkritušos ģimenes locekļus. Ja visa ģimenīte būtu praktizējoša un upurgatava, tad noteikti kalpošana draudzē nekļūtu par apgrūtinājumu un šķērslī arī ģimenes laimei. Cik daudz ir skaistu liecību no tām ģimenēm, kuras kopā lūdzas un piedalās katru svētdienu dievkalpojumos, aktīvi iesaistoties draudzes dzīvē! Interesants ir fakts, ka šīs ģimenes nesūdzas par to, ka tām absolūti nav laika priekš draudzes, ka viņi neko nepaspēj padarīt, tiem ir daudz jāstrādā, jāpelna maize, jāaudzina bērni, jāatpūšas, jāizklaidējas utt. Arī šīs ģimenes dara visu to pašu, ko dara citas ģimenes, bet Dievs pavairo viņu laiku, ko viņi ziedo Baznīcai, draudzei, ka tā pietiek gan ģimenes ikdienas vajadzībām, gan draudzes dzīvei. Svētais Gars zina visas mūsu vajadzības un palīdz tās realizēt, ja tikai mēs protam tās uzticēt Dieva Apredzībai. Nebaidieties atvērties uz Sv. Garu!

3. februāris ir slavens ar svētību kakla un elpošanas ceļu slimniekiem, ko sv. Mises laikā priesteri dod ar sv. Blazija svecēm, kuras sakrustotā veidā (un aizdedzinātas mūsu draudzē!) pieliek pie slimnieka kakla, izsakot svētības formulu: “Lai Dievs ar svētā bīskapa un mocekļa Blazija aizbildniecību sargā tevi no kakla slimības un ikvienas citas kaites. Dieva, Tēva un Dēla, + un Svētā Gara vārdā. Amen.” Šogad ļoti daudzi cilvēki slimo ar nepieredzēti stipriem vīrusiem un gripu, kas jau 18 cilvēkiem ir laupījusi dzīvību. Godināsim un bieži piesauksim sv. Blazija aizbildniecību slimībās!

Līdzīgi lūgšanās esam aicināti griezties pie sv. Bernadetes Subīru, kuras godam ir pasludināts 2019. gads, pieminot viņas dzimšanas 175. gadskārtu (dz. 7.01.1844.) un nāves 140. gadskārtu (m. 16.04.1879.). Bernadete kopš jaunības mocījās ar astmu un elpošanas ceļu grūtībām, tāpēc Baznīcā viņas palīdzību bieži piesauc astmas (aizdusas),

tuberkulozes un elpošanas ceļu slimnieki. 11.02. mēs vienosimies sirsnīgās lūgšanās sv. Misē par visiem slimniekiem Lurdas Dievmātes svētkos, svinot 27. Vispasaules slimnieku dienu. Ticīgie varēs saņemt Slimnieku sakramentu dievkalpojuma laikā, iepriekš attīrot savas dvēseles Gandarīšanas sakramentā. Vienotībā ar neskaitāmiem tūkstošiem svētceļnieku Lurdā arī mēs pēc sv. Mises vienosimies Rožukroņa lūgšanās par slimniekiem Vissvētākā Sakramenta priekšā, paceldami degošās svecītes uz augšu pēc “Gods lai ir Tēvam”, kad tiks dziedāts piedziedājums “Ave, Maria!” Aicinu piedalīties un sirsnīgi aizlūgt par visiem mūsu cietošajiem brāļiem un māsām!!!

Bet 5.02. sv. Agate mūs aicina uz pateicības sv. Misi par pārsargājumu no ugunsgrēka briesmām, kad tradicionāli tiks svētīta sv. Agates maize un ūdens, ko ticībā izmantojam kā aizsardzību pret ugunsgrēku un ceļu satiksmes negadījumiem. Pagodināsim arī šo tautu iemīļoto svēto Aizbildni!

12.02.2018. traģiski mūžībā aizgāja mans jaunākais brālis Oļģerts Solims, kurš bija daudz palīdzējis ar remontiem pie mūsu draudzes mājas un ierīkoja dievnamā draudzes silto tualeti. Pazemīgi lūdzu pieminēt viņu Jūsu lūgšanās nāves pirmajā gadskārtā, kuru ar sv. Misi došos nosvinēt Krāslavā, ja Dievs ļaus.

Dzīvība ir ļoti trausla Dieva dāvana mums katram, tāpēc to ir ļoti jāsaudzē, neiznīcinot ar kaitīgiem ieradumiem un nepareizo dzīves veidu. Dievišķais nodoms ir ļoti skaists: lai mūsu ticības un labo darbu pilnā dzīve kļūtu mums par caurlaidi mūžīgajā dzīvē, kurā mēs būsīm aicināti mūžīgi priecāties Dievā svēto sadraudzībā debesīs. Darīsim visu no mums iespējamo, lai mēs nepazaudētu šo svētlaimi!

Paldies visiem mīļajiem draudzes locekļiem, kuri lūdzāties arī par mani, nabaga grēcinieku, sevišķi manas slimības laikā. Turpiniet, lūdzu, to darīt bieži, kā es par Jums to daru katrā sv. Misē un manās privātajās lūgšanās katru vakaru. Piedodiet, ja kādu šis garais raksts būs aizvainojis vai satracinājis. Mācīsimies no sirds mīlēt Kungu, tuvākos un savu draudzi! Lai Dievs Jūs visus sargā un svētī!

Jūsu daudzrunīgais gans pr. A. Solims

Sveču dienā

Degoša svece teic īstenās tās
Jēzus Kristus sāpes un ciešanas
Pie Kristus Asiņu upura
Uz altāra Svētā Euharistijā.

Sveces liesmiņa bijīgi trīc,

Jēzus Kristus sāpēm jūt līdz.

Uz smago pasaules grēku nastas

Izlej sevi asarās karstās.

Svece - pazemības paraugs,

Sirds degsmi ziedo lūgšanā.

Lai sveču degsme Dieva namā

Ienāk katrā dvēselē.

Valērija Kalve

Ar Dievu, Jumpravas Anniņ!

*Garu mūžu nodzīvoju,
Daudz darbiņu padarīju.
Lai nu mīlā zemes māte
Glabā manu augumiņu!*

Pārkāpjot 85. mūža gadu sliksni, Dievs 21.01. ir aizsaucis mūžībā čaklo un uzticīgo Dieva kalponi Annu Līberi, kuru mēs mīļi uzrunājam par Jumpravas Anniņu. Pārāgri viņa aizvadīja mūžībā savus mīļos un sirdij dārgos cilvēkus - vīru Herbertu un savu mīlo un loloto meitiņu Jolantu, kura 12 gadu vecumā gāja bojā traģiski. Smagais zaudējums Anniņas sirsniņā sāpēja visu atlikušo mūžu.

Agri palikusi bez mātes atbalsta, jo arī māmuliņe traģiski mira, Anniņa izjuta rūgto dzīves biķeri līdz galam. Strādāja kolhozā, tad Rīgā, slimnīcā par sanitāri. Tālākās darba gaitas ritēja Jumpravā, strādājot cūku fermas kompleksā. Aizejot pelnītā atpūtā, visu savu laiku veltīja un palīdzēja, cik nu spēki ļāva, Dieva baznīcai. Dāsni tika ziedoti līdzekļi, kad tika celta Lielvārdes katoļu baznīca. Piedalījās arī fiziski smagajos darbos, kur bija vajadzīgas palīdzīgas rokas. Daudzus gadus svētku dievkalpojumos Anna organizēja un vadīja Euharistiskās procesijas gājienus. Viņa lūdzās un arī mācīja mūs lūgties no sirds. Anniņa bija apveltīta ar dzīves gudrību un gaišu prātu, pirmajā vietā likdama Dievu un kalpošanu Viņam. Mājās audzēja dažnedažādas puķes, kuras lieliem groziem nesa uz baznīcu.

Bez gala daudz vēl varētu stāstīt par sarunām ar Annu, par viņas lūgšanām un darītajiem darbiem. Kad Anniņai uzbruka smagā slimība, viņa garīgi nesabruka, bet ticēja un paļāvās uz Dievu. Saprata slimības smagumu, mierīgi runāja par to un gatavojās savai aiziešanai, paļaujoties Dieva gribai.

Kad viņu apciemoju kādu vakaru, 9.12.2018. Anna piedāvājos palikt pa nakti, jo redzēju, saņēma Slimnieku sakramentu pēc pēdējās sv. Mises ka viņai jau bija grūti, lai Anniņa nebūtu viena. Viņa man teica: "Braul mājās, es neesmu viena, ar mani ir Dievs. Un kāda būs Dieva griba, tā arī būs."

Gribas pateikties tiem labajiem jumpraviešiem, kas palīdzēja, ienesa malku, izkurināja krāsni, atnesa kādu bļodiņu ēdiena. Vislielākā pateicība Nellijai Mednei ar vīru, uz kuriem gūlās viss smagums. Kad lūdzu Nelliju, lai padalās atmiņās par Annu, viņa teica: "Nevaru, jo viņa man bija kā māte, kuras man tagad ļoti pietrūkst." Paldies kaimiņam Gunāram, kurš vienmēr palīdzēja, gan zāli nopļaut vasarā, gan malciņu salikt šķūnī, un darīja citus saimniecībā darāmos darbus. Visus nenosaukšu, neņemiet ļaunā, jo Dievs maksās par labajiem darbiem mums visiem. Ļoti žēl, ka Anniņas mūžs noslēdzās nevis savā

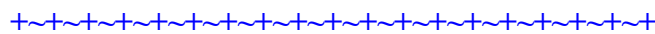
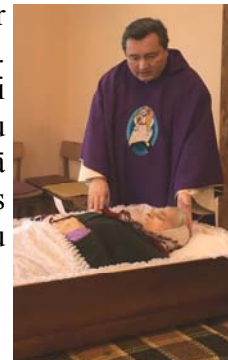

mājiņā, bet sešas dienas tika pavadītas pēc radnieku gribas Zilānu pansionātā aiz Jēkabpils.

Vislielāko pateicību gribu pateikt mūsu prāvestam Andrim par izvadīšanas svēto

Misi, kura tika celebrēta 26.01. Jumpravas kapeliņā, kas tika izremontēta un iekārtota ar Annas iniciatīvu un līdzekļiem. Paldies visiem jumpraviešiem, kuri pagodinājāt Anniņu ar savu klātbūtni, viņu izvadot pēdējā ceļā pie Dieva. Atcerēsimies Annu savās lūgšanās un lūgšim mūžīgo mieru viņas dvēselītei!

Ar cieņu: *Antoņina Ratnieks*

"Svētais vakarēdiens" ir viena no slavenākajām gleznām pasaulē, ko radījis Leonardo da Vinči. Tā ir arī viena no apspriestākajām gleznām, kurā zinātnieki un vēsturnieki nemitīgi cenšas atklāt jaunas teorijas un noslēpumus gan par gleznas tapšanu, gan attēloto ainu.

Īsti neatceros kad, varbūt pirms vairākiem gadiem, un kurā tieši baznīcā es redzēju koka altāri, kurā ir izgrebta šī skaistā aina. Kad es to redzēju, nodomāju, ja man kādreiz mājās būs kāda svētbilde, tad tā noteikti būs "Pēdējo vakariņu" aina. Tā nu sanāca, ka es tā arī nebiju iegādājusies ne šo, ne arī kādu citu svētbildi. Nav jau arī tā, ka es par visām varītēm to būtu gribējusi, man vienkārši tā ļoti patīk. Aglonā Dievmātes svētkos notiek tik plaša dažādu lietu tirgošana, ka tur varētu atrast un nopirkt jebko. Varbūt tas, ka es nevaru savienot tik dažādus pasākumus, kā Dievmātes svētkus un tirgu, mani ir atturējis to iegādāties, bet varbūt kaut kas cits.

Pašā janvāra sākumā, kādu vakaru, kad metās jau neliela krēslīņa, mēs ar bērniem saimniekojam pa virtuvi, kad izdzirdējam rejam suni. Paskatījušies pa logu, mēs pamanījām kādu kundzīti aiz vārtiem. Tā kā biju aizņemta ar vakariņām, Edgars pieteicās izskriet ārā paskatīties. Kad viņš atgriezās viņam rokās bija glezna ar "Pēdējo vakariņu" ainu.

Mums to atdāvināja kāda mums ļoti mīla kundzīte, sakot, ka jāsāk atbrīvoties no dzīves laikā piekrātajām lietām. Gribam no sirds viņai pateikties par šo skaisto dāvanu. Lai Dievs viņai aizmaksā par viņas labo sirdi!

Baiba Čubātjuka

Dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē februārī

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta
uzstādīšana un adorācija;

10:20 – “Rožukroņa” lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00**.

Otrdienās, trešdienās,

ceturtdienās, piektdienās un

sestdienās: sv. Mise pl. **18:00**.

5.02. — Sv. Agates diena:

tiks pasvētīta sv. Agates maize un ūdens pl. **18:00**.

07.02. — Mēneša pirmā ceturtdiena:

pl. **18:00** — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes
dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.

11.02. — Dievmātes parādīšanās Lurdā piemiņas diena un 27. Vispasaules slimnieku diena:

Slimnieku sakramenta piešķiršana sv. Mises laikā
pl. **18:00**. Pēc sv. Mises — Rožukronis par
slimniekiem Vissvētākā Sakramenta priekšā.

14.02. — Eiropas aizbildņu sv. Cirila un Metodija
svētki.

22.02. — Sv. Pētera katedras svētki.

5.03. — Aizgavēņa vakarā: Pankūku balle pēc sv. Mises pl. **18:00**.

Lūgums atnest maziņu “groziņu” ar pašceptām
dažāda veida pankūkām.

6.03. — Pelnu Trešdiena, Lielā Gavēņa sākums.

18:00 — sv. Mise Lielvārdē ar svētīto pelnu
kaisīšanu uz galvas ticīgajiem.

Jāievēro **STINGRAIS GAVĒNIS** bez gaļas un piena
produktiem (izņēmums: mazi bērni, veci un slimi
cilvēki). Atļauta 1 ēdienreize līdz sātām, pārējās ir
vieglas uzkodas. Aizliegtas izpriecās, skaļa mūzika.

~~~~~ Sirsnīgi sveicam Šūpla dienā: ~~~~~

Mons. pr. Oļģertu Daļeckī (2.02.); Donātu Ļesņečenoku (2.02.); Lolītu Meistari (3.02.); Olgu Zeizi (11.02.); Viktoriju Joneli (13.02.); Veltu Gobīņu (15.02.); Annu Ļesņečenoku (16.02.); Voldemāru Simsonu (22.02.); pr. Ivaru Babri (23.02.); Edgaru Čubatjuku (23.02.); Elzu Dzeni (26.02.); Anastāsiju Akimovu (26.02.); Eleonoru Strapcāni (28.02.) un citus.

Pateicība visiem, kuri piedalījās Ekumeniskajā dievkalpojumā 19.01. kopā ar luterāņu draugiem!

Paldies, Kungs, par šo dāvanu!

Gribēju padalīties ar savu priecīgo ziņu! Trešo reizi jau esmu kļuvusi par māmiņu. 19.01.2019. piedzima dēliņš Andris. Ģimenē jau aug divi bērniņi: meitiņa Elizabete, kura ir divpadsmit gadus veca, un dēls Jānis, kuram ir desmit.

Pateicos Dievam par tik lielu mīlestību un visām dāvanām, par uzklausītām lūgšanām, ka palīdz ikdienā un nekad mani neatstāj. Pateicos prāvestam A. Solimam un jums, mīļā draudze, ka lūdzaties par mūsu ģimenīti.

Oļesja Vingre

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Es esmu pateicīga Dievam, ka man ir vēl viens brālītis, kurš piedzima brīnišķīgā laikā. Ārā viss izskatījās kā pasakā. Bija ļoti daudz sniega un lielas kupenas, spīdēja spoži saulīte. Kad pirmo reizi ieraudzīju Andri, viņš gulēja, kā eņģelītis. Bija ļoti maziņš, ka pat bija bail ņemt viņu rokās. Lai Dieva svētība viņam ir visu mūžu!

Elizabete Vingre

Sirsnīgi sveicam Vingru ģimeni ar trešo atvasīti Andri un vēlam viņam augt veselam visiem par prieku!

Lielvārdes draudze un prāvests

Annai

Kaijas klusumā zūd,
Mākoņu ēnās grimstot.
Klusumā dvēsele aiziet,
Atstājot ziedus vīstam.
Paliekam šaipus bez Tevis,
Savās šaubās un mokās,
Ar pateicībām neizteiktām
Un parādiem nenokārtotiem.
Viss notiek pēc Dieva prāta,
Lemt dzīvi nav mūsu varā.
Mēs lūgsim par Tevi, mīļā,
Lai Dieva valstībā nāc -
Kaila un tukša,
Savā būtībā nemākslota,
Dieva mirdzošā gaismā
Mūžīgā miera piepildīta. *Rita Bobkova (Jumprava)*

Pazemīgi lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:
Lielvārdes Romas katoļu draudze,
Reg. Nr. 90001080360
SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

(mob.t.: 29855768,

e-pasts: asolims@inbox.lv); www.lielvardnieki.lv